

SEVENSTAR
CONTEST
CUP

G onder gelijken

Saamhorigheid, gezelligheid en competitiedrang. Het zijn de voornaamste ingrediënten van een merkencup. Zo ook van de Sevenstar Contest Cup. Nautique voer mee in het wedstrijdveld.

Tekst **Doret Bakker** Fotografie **John van Helvert**

‘JA, HET IS EEN WEDSTRIJD, MAAR VEILIGHEID EN PLEZIER EERST!’

linksboven: In Café Brakeboer worden de deelnemers van de Contest Cup gebriefd

Op het stoepje voor Café Brakeboer in de Oosterhaven van Medemblik is het al een gezellige drukte. Het is een zonnig zaterdagochtend in juni met zomerse temperaturen en goede wind. Perfecte omstandigheden voor de Sevenstar Contest Cup, het jaarlijkse zeilenvenement van de Conyplexwerf voor haar Contest-eigenaren. De Contests liggen een paar rijen dik in de haven en deelnemers lopen het café in en uit. Daar staat een ontbijtbuffet opgesteld en wedstrijdleader Frans Bolweg staat op het punt er de wedstrijdbriefing te geven. In het Engels spreekt hij het internationale gezelschap toe, over de weersomstandigheden – noordoostenwind, 12 tot 17 knopen –, de wedstrijd baan, tijdwaarneming en protestprocedures: ‘Eventuele protesten worden hier in het café behandeld.’ Hij verwijst naar het *instruction manual* dat de schippers hebben ontvangen, en naar de deelnemerslijst voor de handicaps. De *rating* hangt onder meer af van de scheeps lengte en -diepgang. Voor het gebruik van een spi of gennaker wordt 0,5 punt afgetrokken. Bolweg drukt de deelnemers ook nog op het hart de wedstrijd vooral veilig te varen: ‘Veiligheid staat voorop! *Don't take risks.* Het is een wedstrijd, maar het gaat om het plezier.’ Dit weekend varen er dertig boten mee, verdeeld over drie categorieën. Voor de Contest-eigenaren die niet aan de wedstrijd meedoen, is een puzzeltoertocht georganiseerd

naar vogeleiland De Kreupel. Negen jachten puzzelen en toeren, 21 jachten strijden op het IJsselmeer; zeven jachten tot 40 voet en veertien van 41 tot 62 voet. Normaliter worden de schepen recreatief gebruikt, maar de Sevenstar Contest Cup is voor de deelnemers aan de wedstrijd een mooie kans zeiltechnisch eens alles uit de kast te halen. Voor het café spreken we Marie-Claire Wever van Contest Yachts. ‘Dit is onze achtste Contest Cup. Voor sommige deelnemers is dit ook de achtste keer. Het internetforum van de Contest Yachts Owners Club draagt bij aan het enthousiasme. Sommige zeilers deden vorig jaar mee aan de toertocht en zijn er nu met een wedstrijdteam. Voor deelnemers met te weinig wedstrijdervaring hebben we een aantal extra bemanningsleden achter de hand.’

De laagdrempeligheid van de wedstrijd blijkt ook uit de lengte. Er worden deze dag twee wedstrijden gezeild. De eerste start rond half twaalf. De lunch is op het water, en de tweede wedstrijd is rond vier uur afgelopen. Zo blijft het ook voor zeilers zonder veel wedstrijdervaring leuk.

De kersverse eigenaren van de *Ithaka*, een Contest 50CS, strijden vandaag ook mee om de cup. Hun team is te herkennen aan de zwarte, bij de boot kleurende, poloshirts. Het zijn Madeleine en André, drie van hun kinderen met aanhang, en extra bemanning. 'Ik zeil al van jongs af aan, maar heb nooit een wedstrijd gevaren, afgezien van één in een Kolibri. Dit is wel even wat anders,' zegt André. 'Ik ben de zeiler van de familie en ik huur regelmatig een boot. De kinderen gaan dan ook vaak mee.' Madeleine verklaart: 'Ik was eigenlijk geen zeilster, maar na een heerlijke vakantie op het water besloten we een eigen boot te kopen. Gisteren is de *Ithaka* gedoopt.' André: 'Om op zee te kunnen varen volg ik bij de Zeezeilers van Marken de opleiding tot jachtschipper. De kinderen hebben er ook lessen gevolgd.' Voor de wedstrijd van vandaag heeft de familie wat extra bemanning aan boord. André: 'Sieger en Chiel hebben veel wedstrijdervaring. Zij hebben ons goed voorbereid op de tactiek van de wedstrijd en de rollen aan boord. Ik weet zelf

alleen wat er in het wedstrijdreglement staat, en dat is niet genoeg. We hebben net een eigen briefing gehouden. Heel leuk om aan een wedstrijd mee te doen. Bovendien leren wij ons schip vandaag daardoor beter kennen.'

Als de starttijd nadert, vervuilen wij de *Ithaka* voor de *Anne*, ook een Contest 50CS, en het familieschip van de familie Conijn, eigenaren van de werf. De *Anne* is voor de gelegenheid omgedoopt tot sponsorschip. Het team, gehuld in de bruine polo's van hoofdsponsor Sevenstar, bestaat uit schipper Hans Kortmann – vertegenwoordiger van Sevenstar Yacht Transport –, de Engelse laadmeester Sean en collega/catamaranzeiler Rimmert. Het team wordt aangevuld door Klaas Kummeling van de werf, die de boot als geen ander kent. Omdat dit een gelegenheidsteam is, wordt het eerste half uur gebruikt om op elkaar ingespeeld te raken. Dan steeven we op het startschip af.

We gaan goed op de start af, maar het wordt wat krap met twee andere 50-voeters in de buurt en het startschip rechts voor. Op het laatste moment gaan we overstag. Een goede beslissing; de twee andere schepen starten te vroeg en moeten terug. Meteen na de start hebben we last van de "vuile wind" van een schip aan stuurboord dat ons de wind uit de zeilen neemt. Tijd voor een koerswijziging. ▶

onder: De *Anne* van werfeigenaar Conijn fungeert tijdens deze race als sponsorschip

‘JE MOET NIET GELOVIG ZIJN ALS JE DAAR AAN BOORD ZIT!’

‘Wat wedstrijdenzeilen zo leuk maakt, is het spelen met natuurkrachten,’ vertelt Hans, die zelf met zijn zoon ruim twaalf jaar wedstrijden heeft gevaren. ‘Je ziet dat we het vandaag vrij relaxed doen, anders had iedereen hier met de benen over de rand in het gangboord gezeten.’

Na het ronden van de boei gaat ‘t met een voor-de-windse koers richting de boei bij het startschip. Op straffe van een halve punt haalt een paar schepen de spi tevoorschijn. Hans besluit dat de genua moet worden uitgeboomd. Onze snelheidsmeter loopt op tot ruim 6 knopen.

Na twee keer de baan te hebben gerond, is het tijd geworden voor een lunch op het water. Alle 21 schepen zoeken een rustig plekje. Bij ons komen broodjes en fruit op de salontafel in de kuip, verhalen komen los en neuzen worden nog eens met zonnebrand ingesmeerd. Rond een uur of twee is het tijd voor de tweede wedstrijd.

Gedurende de dag raakt het team steeds beter op elkaar ingespeeld. Was de eerste overstagmanoeuvre nog wat onwennig, al snel loopt het aan boord gesmeerd en wisselen de rollen aan boord. Op de voor-de-windse koers wordt de genua telkens door een ander uitgeboomd en volgt een wisseling achter het roer. De zeilers overleggen regelmatig over de te volgen strategie.

Na de start van de tweede wedstrijd liggen we midden in het veld. Om aan de groepswind te ontsnappen besluit

Hans dat we snel overstag moeten, terwijl het grootste deel van het veld doorvaart. Wij hebben zo vrije wind en varen een halve tot aan-de-windse koers. ‘Het is altijd de vraag tot hoe hoog je doorvaart,’ merkt Kortmann op. Als er bepaald is dat we hoog genoeg zitten en we van koers zijn veranderd, zien we dat twee boten elkaar bij de oranje boei stevig in de weg zitten. Het ene schip valt zelfs stil met de kop in de wind. ‘Je moet niet gelovig zijn als je daar aan boord zit. Daar zal wel flink gevloekt worden,’ denkt iemand. Ook wij komen net niet goed uit bij de boei. Klaas besluit dat we nog twee keer vlak achter elkaar overstag moeten. Daarna kunnen we soepel ronden.

Tijdens een gijpmanoeuvre op de voor-de-windse koers richting startschip, gaat er iets mis. Een van de zeilers wordt bij het overgaan van de grootschoot achtervolgd door de lijnen, raakt verstrikt en wordt pootje gehaakt door de zich spannende lijnen. Hij valt achterover maar kan nog worden opgevangen. De schade beperkt zich gelukkig tot een pijnlijke voet, bloedende teen en schaaf- en schuurwonden op het achterbeen.

Gaandeweg wakkert de wind aan tot windkracht 5 tot 6. We liggen flink schuin. De schipper besluit het grootzeil wat te reven. Hierdoor is de koers comfortabeler dan van de schepen die met volle zeilen doorvaren. En veel verschil zou het niet opleveren. We vallen wat af, één druk op de knop en het reven is gepiept.

Het gaat hard op het water. De zeilers zijn geconcentreerd en de overstagmanoeuvres lopen geolied. Na het ronden van de laatste boei loopt de snelheidsmeter op de voor-de-windse koers zelfs op tot boven de tien knopen. Als we op de finish afkoersen, zet een weggesleepte gele boei ons even op het verkeerde been, dus gaan we nog een keer overstag om vervolgens de finishlijn te passeren.

De zeilen verdwijnen, de motor gaat aan, stootwillen komen te voorschijn en de Anne koerst richting haven, waar de Contest-schepen al snel rijen dik aan de kade liggen. Hier ligt ook de *MM Two*, een Contest 50CS. Dit is het schip van Alex en Annet waarmee ze voornamelijk recreatief varen. Samen met hun zoon van zes, dochter van tien en een paar extra bemanningsleden deden ze vandaag mee aan de wedstrijd. ‘Het leukste is de spanning. Je zeilt net even anders en kijkt wat de boot kan,’ licht Alex toe. ‘Belangrijk is dat de kinderen te allen tijde veilig zijn. Zorg bij een wedstrijd dat je een goed, ervaren team hebt. Bij ons zijn de kinderen op een aan-de-windse koers binnen. Mijn dochter zat, zelfs met een hoek van 45 graden, een filmpje te kijken. Op de voor-de-windse koers kwam mijn zoon weer naar buiten, op zijn vaste plek in de middenkuip en met zwemvest. Hij vindt zo’n wedstrijd fantastisch, maar wordt het wat spannend, dan is één woord van ons genoeg en zit hij zo weer binnen. We hebben eerst een keer aan de toertocht meegedaan. Toen we die wonnen, was Annet om. Ze zei: ‘Laten we volgend jaar de wedstrijd doen.’

Dan is het tijd om te borrelen, te genieten van de wedstrijdes in Lasers, en ‘s avonds tijdens het diner op de kade verhalen uit te wisselen. Morgen is er weer een wedstrijd. ■

boven: Tijdens de middagrace trekt de wind aan tot kracht 5 à 6